

Xiprer del cementiri

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer del Consolat de Mar, núm. 39
Emplaçament Cementiri municipal

Coordenades:

Latitud: 41.626067460644
Longitud: 2.6998715008101
UTM Est (X): 474999
UTM Nord (Y): 4608304

Classificació

Número de fitxa 08163 - 167
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Pineda de Mar (Plaça de Catalunya, núm. 1 - 08397).
Fitxes associades:
[Cementiri municipal](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 08/05/2024 - 11:46

Descripció

Es tracta d'un xiprer de Monterrei o de Lambert (*Cupressus macrocarpa*) que s'ubica en el recinte del cementiri municipal, en un dels parterres de l'avinguda principal del cementiri, a mà dreta, abans d'arribar a

la capella. És un espècimen d'un centenar d'anys, que mesura 22 m. d'alçada, per un perímetre de volta de canó de 4,70 m.

És un arbre perennifoli, que en bones condicions presenta un port piramidal mentre és jove i en forma de cúpula, quan envelleix de manera natural. El seu tronc és gruixut, amb una amplada de soca important i amb una escorça grisenca i profundament esquerpada que es desprèn en tires verticals. És endèmica de la costa central de Califòrnia emprada com a ornamental a Catalunya i resisteix molt bé al salnitre.

Les branques són gruixudes, amb fulles escamoses d'entre 1 i 2 mm de longitud i de color verd. Les pinyes són globoses de 8 a 14 mm de diàmetre i amb les escates mucronades.

Observacions:

Els xiprers que es troben plantats als cementiris tenen un significat espiritual i cultural profund. Aquests arbres de forma esvelta i perenne simbolitzen l'eternitat i la immortalitat i el seu ús no només és propi de la cultura cristiana sinó que és comú en altres tradicions d'arreu del món.

En moltes tradicions, el xiprer representa la connexió entre el cel i la terra, i és un símbol d'elevació espiritual. La presència de xiprers als cementiris s'interpreta en el cristianisme com un pont perquè les ànimes trobin la vida eterna i la resurrecció, en una analogia amb aquests arbres frondosos i de manera ascendent. A més, la longevitat del xiprer i la resistència a la descomposició es veuen com un reflex de la vida eterna.

A l'antiga Grècia, la raó per la qual es plantaven xiprers als cementiris s'explica en el mite de Ciparís, un jove que va assassinar per accident el seu cérvol domesticat. Com que se sentia culpable, va demanar al déu Apol·lo que el convertís en un xiprer per a poder plorar-lo. Des de llavors, els grecs van adquirir el costum de plantar xiprers als cementiris. També ho van fer els romans, que van consagrar el xiprer al déu infernal Plutó amb l'adjectiu "fúnebre", significat que encara té aquest arbre avui dia. Col·locar una branca de xiprer a la porta d'una casa era símbol de mort.

Més tard, ja a l'Europa medieval, el xiprer es va convertir en un símbol comú de dol. Es plantava en cementiris cristians com un recordatori de la vida després de la mort i la resurrecció, esdevenint un símbol universal de dol i esperança eterna.

Història

El 1930, segons queda recollit al dietari de la vila, es van traslladar les restes al nou cementiri, i l'antic cementiri es va convertir en plaça pública, tot i que és propietat de la parròquia de Santa Maria; l'actual plaça de l'Església i la plaça de Pius XII. El cementiri de Pineda acull també els difunts de Santa Susanna. L'arbre, s'hauria plantat en aquell moment.

L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya preserva a la cartoteca digital el projecte de cementiri públic per a la vila de Pineda, que està datat a Barcelona, el 23 de desembre de 1915 per l'arquitecte Isidre Puig i Boada.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

MASCLANS, FRANCESC (1999). *Guia per a conèixer els arbres, actualitzada per Oriol de Bolós* - Flor del Vent Edicions.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Dins de la *2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars*. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

